

עת"א 19612/02 - מדינת ישראל נגד פלח אלחנן

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 15-02-19612 מדינת ישראל נ' אלחנן(אסיר) 04 Mai 2015

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתימי
העוותר מדינת ישראל
נגד פלח אלחנן (אסיר)
המשיב

החלטה

1. לפני מונחת בקשה העותר, שירות בתי הסוהר, להאריך את תקופת החזקתו של האסיר אלחנן פלח (להלן: "המשיב"), בתנאי הפרדת יחיד, למשך 6 חודשים, החל מיום 28.2.15, לפי סעיף 19ה(א)(1) לפוקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 (להלן: "הפקודה").
2. המשיב הנה עזר פלילי בחשד לביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות נשק, וניסיון לחבול בחומר נפץ, לאחר שהוא ושותפו לכתב האישום קשוו לכוארו קשר להניח ברכבו של אדם מטען חבלה. במקביל למעצרו, ריצה המשיב מאסר (אותו השלים לאחרונה) שהוטל עליו בת"פ (שלום צפת) 13-05-57888 בגן החזקת סיכון, עבירה אותה ביצע עת היה נתון במאסר קודם. המשיב מוחזק בהפרדת יחיד מיום 14.8.28, בהחלטות גורמי שב"ס שהוארכו מעת לעת, עד ליום 15.2.28.
3. לטענת העותר, הפרדותו של המשיב מתחייבת לצורך שמירה על שלומו ובטחונו של המשיב ושל אסירים אחרים, ולצורך שמירה על הביטחון, הסדר והמשמעות בבית הסוהר, וכן למטרת מניעת עבירות אלימות לפי חוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003. עוד צוין בבקשתה, כי עניינו של המשיבណון בכתב אישום משותף עם אסיר הפרדה אחר, שבבקשת הפרדה בעניינו תלויה ועומדת בפנוי, שמואל הרוש, כאשר על-פי הנטען המשיב משתיר לכנופיה בראשה עומד הרוש, והוא משתמש כזרוע המבצעת לימוש מטרותיה הפליליות של הכנופיה. עוד נטען, כי קיימים מידע המלמד על כוונות פגיעה באנשי ארגון פשיעה אחר, כוונה אותה מבקש העותר למןוע, בין היתר, באמצעות החזקתם של השניים בהפרדה, והמלמדת על מסוכנות גבוהה לציבור ועל סיכון לפגיעה בחפים מפשע. בנסיבות אלה, סבור העותר, כי אין מקום להורות על החזקתו של פלח בהפרדה זוגית. עוד הוסיף העותר, כי על-פי חוות הדעת של גורמי הכליאה, לרבות רופא הכלא וגורמי הטיפול, אין מניעה להמשך החזקמת המשיב בהפרדת יחיד. עוד נמסר בדיון ע"י ב"כ העותרת כי המשיב הביע הסכמה לשחות בהפרדה זוגית יחד עם הרוש, ואיים לפגוע בכל שותף אחר שיצוות לו במסגרת הפרדה זוגית.

.4 המשיב מתנגד למשר החזקתו בהפרדה. בא-כוחו סבר כי ניתן לצמצם את הפגיעה במשיב על-ידי השמתו בהפרדה זוגית יחד עם הרוש, וכי מכיוון ששניהם מוחזקים באופןם, קרי מנוUi טלפונים ומפגשים בלבד עם מספר מצומצם של קרוביו משפחה, הרי שניתן וראוי לאפשר להם לשחות בשטוף בהפרדה זוגית. השניים נפגשים תדי' במהלך הדיון המשפטי בעניינם כך שהזדמנויות להעברת מסרים מילא לא חסרו להם, אך דבר לא קרה במהלך מפגשיהם. עוד נטען כי לא נעשו מאמצים לשלב את המשיב בהפרדה זוגית עם שותף מתאים אחר.

.5 על-אף הקושי הטמון בהחזקתו של אדם שהוא במעמד של עצור בטרם הסתיים משפטו, בהפרדת יחיד, טענות העוטר במקורה שלפניו נתמכות בחומר המודיעיני שהציג בעניינו של המשיב. מן החומר עולה כי החזקתו של המשיב בהפרדה, מתחייבת לנוכח הסיכון הנש��ף לחיו והסיכון הנשדקף ממנו. עוד עולה מן החומר המודיעיני שהוזג ע"י משטרת ישראל, כי הפרדתו אכן דרישה לשם מניעת עבירות אלימות. כמו-כן, עולה מן החומר כי המשיב אכן מסרב לשחות בהפרדה זוגית עם אסיר אחר, מלבד הרוש, כאשר עוד בהחלטתי בעניינו של הרוש (פסק-הדין בעת"א 14407-11-14 מיום 12.1.15) קבעתי כי שיקולי העוטר שלא לאפשר לשניהם לשחות יחד בהפרדה זוגית הנם שיקולים משכנעים, ולאור המידע שהועמד לעוני במסגרת עתירה זו, עודני סבור כי שיקולי העוטר שלא לאפשר את שהיית השניים יחד בהפרדה זוגית הנם שיקולים סבירים וענינים.

.6 לאור המפורט לעיל, אני מורה על הארכת החזקתו בהפרדה של המשיב למשך ששה חודשים, עד ליום 31.8.15.

ניתנה היום, ט"ו איר תשע"ה, 04 Mai 2015, בהעדר הצדדים.